

Medžioklė su dėde

Kai dėdė Ferdinandas buvo aplankęs mane praeitą vasarą, jis jau turėjo penkiasdešimt penkerius metus. O per juosmenį buvo tiek storas, kad būtų galėjęs nukonkuruoti gerą vokišką alaus statinę. Iš gelžkelio stoties dėdė buvo nuėjęs į valgyklą, kur be gerų valgių galima buvo gauti ir geros vyšninės. Aš nuvažiauvau ten vienkinkiu dėdės parsivežti.

Iki girininkijos buvo gana toli. Pakvėpavęs grynū oru ir kiek atsigavęs po pustuzinio vyšninės, dėdė ėmė knistis savo lagamine. Jis išėmė naujutėlį žvilgantį medžioklinį šautuvą ir išdidžiai pakišo man

po pat nosim.

— Žiūrėk! — triumfuojančiai pasakė jis.

Aš pažiūrėjau.

— Pirkau specialiai kelionei, — tęsė dėdė. — Ar atsimeni, ką pažadėjė? Tu norėjai kartu su manim eiti medžioti kurtinių.

Aš iš tikro atsiminiau, kad buvau pažadėjęs dėdei suruošti kurtinių medžioklę. Tai buvo kvailas ir neapgaltas pažadas, duotas jau minėtoje valgykloje. Kvailas dėl to, kad dėdė buvo beviltiškai prastas šaulys.

Dėdė Ferdinandas tarškėjo be atvangos, o aš vis galvojau apie tą savo nelemtą pažadą. Į pavakarę aš nuvažiauvau pas eigulį Kizelį. Kizelis buvo gud-

rus vyras ir tučiuojau surado išeitį: jis nušaus Kurtinį, o aš turėsiu atgabenti dvi bonkas vyno ir kuprinę.

Mudu su dėde nutarėme eiti į medžioklę sekmadienį. Naktį iš šeštadienio į sekmadienį mudu praleidome kartu su Kizeliu. Tai buvo ilga naktis. Dėdė Ferdinandas buvo pakilius nuotaikos ir užsakinėjo bonką po bonkos. Apie antrą valandą Kizelis išėjo.

Jis pasiėmė iš virtuvės kuprinę su nušautu Kurtiniu, užsimetė ją ant nugaros ir nužingsniaavo link girios. Mudu su dėde išėjome pusvalandžiui prabėjęs. Jau brėško, ir iš pelkių kilo šalti rėkai.

Mudu priėjome skynimą. — Jie tupi čia, — sušnib-

dau aš ir sustojau. Maždaug už šimto metrų aš pamačiau Kizelį senojo buko šakose.

— Ten! — vos girdimai pasakiau aš ir pakėliau ranką.

Dėdė Ferdinandas ėiupo šautuvą. Vienas po kito sugriaudė du šūviai. Kurtinys krito žemėn po senuoju buku. Ačiū Viešpačiui, Kizelis numetė jį kaip tik tinkamu momentu.

Mudu su dėde bridome per šlapias žoles. Aš dar spėjau pastebėti, kaip Kizelis dinga tankumyne.

— Jis guli čia! — sušuko dėdė Ferdinandas. Priėjęs, aš apstulbau: mano gerojo dėdės sustingęs žvilgnis buvo įbestas į kuprinę, iš kurios kyšojo kurtinio galva! Vertė L. U.

Naujų Antroji Dalis

NR. 620

CHICAGO LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XVIII METAI

Dienu Skeveldros

1. Pradedame okupuotąją Lietuvą. Kalba poetas V. Beimeris kaip "Literatūros ir Meno" vyr. redaktorius. Štai po ranka Nr. 21. A. Baltakis rašo:

"Jei palyginsime blankių knygų ir recenzijų apie jas skačių, pamatysime, kad pirmųjų yra kur kas daugiau, negu antrųjų. Iš kur gi atsiranda tokia kurioziška disproporcija?"

Reikia atvirai pasakyti, kad literatūroje išsiskyrė žalinga pažūra į recenzuojamų knygų pasirinkimą. Jei knyga įdomi, jeigu ir yra žingsnis į priekį autoriaus kūryboje, tokią knygą noriai imamės recenzuoti. Palyginti nesunku redakcijoms rasti recenzentą ir vidutiniškai knygai, kai galima išsiversti be aštresnių kampų ir visą recenziją pagrįsti autoriaus teigiamybių ir trūkumų nagrinėjimu, griežtai išlaikant aukso vidurio principą. Kur kas sunkiau rasti recenzentą knygai, kuri yra daugiau ar mažiau aiški autoriaus nesėkmė, bei knygai, kuri yra problematiška. Šios recenzijos autorius pats dirba literatūrinėje spaudoje ir, užsakant recenzijas, jam nekarta yra tekę girdėti tokį argumentą: "Knyga man nepatiko, ir aš apie ją atsisakiau rašyti". Daugiau nei, keistas argumentas! Deja, mes labai dažnai naudojames šiuo argumentu, rodančiu mūsų neprincipingumą".

DŽILO PASIKALBĖJIMAI SU STALINU

Seno iš Serbijos karališkų laikų kalėjimo, Sremska Sremska Mitrovia, nūdienis kalnys Milovan Džilas, buvo 1944 metais jamas jugoslavų partizanų generolas (32 metų), politbiuro narys, rašytojas, komunizmo teoretikas, kai jis tu metų pradėjo vadovavo karinei, politinei delegacijai, prisistatytį Stalinui, kaip naujos komunistų šalies atstovams, ištikimiams Kremliaus mokiniams. Jis buvo pas Staliną dar 1945 metais ir paskutinį kartą — 1948 metų pradžioje, pusmetį prieš garsiąją Stalino — Tito schizmą.

Jo pastaroji knyga Pasikalbėjimai su Stalinu (Susreti su Stalinu) parašyta pernai, paleidus iš kalėjimo po keturių metų ir likusius nepilnus 5 metus dovanojus su sąlyga, kad jis neberašys "šmeižtų prieš Jugoslavijos liaudį ir vyriausybę". Knygos pasirodymo iš spaudos (ji išėjo New Yorke) šių metų gegužės mėnesį, autorius laisvas nebesulaukė. Jis jau buvo senajame kalėjime, kurį gerai pažįsta iš karališkosios Jugoslavijos laikų — 1932—35 metais. Jam priteisė atkalėti likusį laiką (už knygą Naujoji Klasė) ir už Pasikalbėjimus su Stalinu pridėjo dar ketvirtą metų.

Kalėjimo bausmė už knygą buvo stipriausia reklama sudomininti skaitytojus laisvajame pasauly. Joje sunku surasti vietų, kuriomis Tito teisėjai galėtų bausti autorių "už Jugoslavijos liaudies ir vyriausybės šmeižimą". Vyriausias knygos veikėjas, Josif Stalin, tariamas Tito priešinys, ir tas vaizduojamas ne vien kaip didžiausias pabaisa istorijoje, bet ir kaip

talentingas, geniališkas karo ir valstybės vadas, natūralus rusiško bolševizmo produktas. Atrodo, kad Titui sunkiai suvirškinamos buvo tos vietos, kur Džilas kalba apie Chruščevą kaip Stalino sistemos ramstį.

Džilo knyga meta daugiau šviesos Vakarų sąjungininkų, ypač Anglijos, vaidmeniui Julijos komunistų revoliucijoje. Jis rašo, kad Maskva niekad negalėjo pilnai suprasti Jugoslavijos revoliucijos tikrovės, tai yra fakto, kad lygiu laiku su pasipriešinimu okupacijai (vokiečių, italų), vyktų ir naminė, komunistų revoliucija. Sovietų vyriausybė bijojo, kad Vakarų sąjungininkams gali nepatikti, kad karo vargai naudojami revoliucijai ir komunistų įtakai. Jugoslavijos komunistų kovai nesiderinusi su Sovietų vyriausybės pažiūromis ir valstybės interesais.

"Sovietų vadai neįsivaizdavo, kad jugoslavų partizanai pajėgtų išsivystyti į armiją — ir į vyriausybę, ir kad jie su laiku įgaus charakterį ir interesus, skirtingus Sovietams, trumpai tariant, nueis savo gyvenimo keliu".

Didžios, net lemiančios reikšmės įvykiu Džilas laiko jugoslavų aukščiausios komandos deirbas su vokiečiais 1944 m. kovo mėn. dėl pasikeitimo belaisviais ir išgauti kareivių teises partizanams, kad nebereiktų vieni kitiems šaudyti sužeistųjų ir belaisvių. "Maskva turėjo būti apie tai painformuota, bet mes gerai žinojome —

(Tęsinys 3-čiam psl.)

Apgaulingai eilutei "Stok! Kas eina?!" — Suriškiu.

"Tarybų Lietuvos Rašytojose" (Vilnius, 1957 m.) autorius sakosi turįs 28 metus amžiaus ir komjaunolio bilietą. Todėl ilgus metus buvęs "trabelluose", Mat, "kai kurie mano artimieji, paniškai bijodami bet kokios politikos, aiškiai nepritarė mano stojimui į komjaunimą ir grasė nutraukti man bet kokią materialinę paramą. Antra vertus, ir aš pats, būdamas komjaunuoliu, vykti į tolimą, miškų (Džūkijoje! J. C.) apsuptą kaimą, kur tuo metu siautė nacionalistinių bandytų gaujos (su-prasp: Partizanai! J. C.), negalėjau".

Štai str. "Vaikų knygos konkursui pasibaigus". Įvade skaitome:

"Pasibaigė LTSR Kultūros ministerijos ir Valstybinės grožinės literatūros leidyklos paskelbtas konkursas geriausiai vaikų knygai sukurti. Konkurso žiuri komisija, susipažinusi su gautais rankraščiais ir juos apsvačiusi, konstatavo, kad konkursui pateikti kūriniai yra nepakankamo meninio lygio, ir premijuotinų rankraščių nerado".

"Literatūros ir Meno" redakcija nuo savęs štai kaip rūščiai pridūrė:

"Padėtis tokia, kad ilgai delsti nebegalima. Pareiga tenka visiems ir, visų pirma, toms visuomeninėms bei kūrybinėms organizacijoms, kurios betarpiškai atsakingos už jauniausios kartos auklėjimą, jos dvasinį formavimą. LTSR Švietimo ir Kultūros ministerijos, LLKJS Centro Komitetas, Tarybų Lietuvos Rašytojų sąjunga, Valst. grožinė ir pedagoginė leidykla turi pagaliau sutelkti jėgas ir, drange išanalizavusios esamą padėtį bei jos priežastis, surasti tas priemones ir mobilizacines formas, kurios iš tiesų stimuliuotų taip būtina akivaizdų tolimesnį vaikų literatūros vystymąsi". Vargu ką "ūkazni" pagelbės!

5. Bolševikai, ne-ką tešpausdamo iš ir šiaip apkrautų rašytojų, yra sukūrę akupuotai Lietuvai linksmininti, atspirašau — "švietis", daugiau kaip 400 meninių agitbrigadų. Anot "L. ir M.", tai "išlisa armija kovojančių taikliu satyros, jūmoro žodžių, taikliu daina prieš negeroves, prieš veltėdžius, biurokratus, tamsybininkus (suprask: kuni- (Tęsinys 2-me psl.)

... iš dūmų ir dulkių į tyrą orą, į
**NAUJIENU
piknika**

sekmadienį, birželio 24

BUCO SODE
WILLOW SPRINGS, ILLINOIS

GERI UŽKANDŽIAI, ISGERIMAS IR
LABAI LENGVA MUZIKA ŠOKIAMS
Automobilių neturintieji galės nuvykti
BUSAIŠ.

Visus kviečiame į
"Naujų" Pikniką.
KOMISIJA PIKNIKUI RENGTI

MENO ŽINIŲ

Tvarko MIKAS SILEIKIS

SIANDIEN ATIDAROMA DAIL. K. ZAPKAUS MENO PARODA

Sį vakarą 7 val. Čiurlonio Galerijoje, 5620 So. Claremont Ave., atidaroma talentingo jaunolio dail. Kęstučio Zapkaus dailės paroda. Parodą rengia Akademinis Skantų Sąjūdis.

Prieš porą metų jaunuolis baigė Chicago Meno institutą su pagyrimu ir laimėjo stipendiją studijoms gilinti užsienyje. Jis ta proga pasinaudodamas šią vasarą išvyksta į Europą. Todėl ir yra rengiama išleistuvinė jo kūrybos paroda, kad mūsų visuomenė turėtų progos susipažinti su jo tapyba. Reikia konstatuoti faktą, kad mūsų jaunimas visur gražiai pasirodo kultūriniais darbais ir garsina lietuvių vardą.

Dail. K. Zapkus kurį laiką studijavo Syracuse (N. Y.) universitete ir ten gavo meno Magistro laipsnį. Be to, pats stu-

dijuodamas dėstė meno dalykus. Tai ypatinga išimtis, kada gabiam menininkui buvo suteikta tokia teisė universitete.

Kai Kęstutis buvo išstatęs keletą savo mokyklos darbų Chicagos Meno instituto studentų parodoje, man iškart krito į akis jo nepaprastai stiprūs figūrų piešiniai, išsiskiriantys iš kitų studentų darbų.

Linkėtina jaunam talentui sėkmingai studijuoti, o mūsų visuomenė turėtų susidomėti jo kūryba ir gausiai atsilankyti į parodą. Paroda baigsis birželio 24 d., sekmadienį.

Sekmadienį paroda atidaroma 12 val. ryto iki 10 val. vakaro. Kitomis dienomis — nuo 7 iki 10 v. v.

Gatvinė meno paroda

Praejusį sekmadienį, šiaurinėje miesto dalyje prie Lincoln Parko, tarp Wells, Wisconsin ir Willow gatvių, buvo surengtas metinis meno bazaras — dailės paroda gatvėse ir prie namų bei studijų sienų. Šios rūšies "tradicinės", atvirame lauke parodos pradėta rengti 1948 m. vadinamame Senamiesty (Old Town Art Center). Dabar tam rajone apsigyveno nemažai dailininkų ir jie čia pigiuose, psiaut apliečiuose namuose bei krautuose gyvena, dirba ir savo produktą pardavinėja.

Idomūs užkulisiai

1714 N. Wells gat. buvo užplūdusi automobiliais ir žmonėmis gal dėl to, kad angliškoje spaudoje buvo paskelbta, kad bus paroda. Kai kurios gatvės buvo užblokuotos parodos kioskais, vienu kitur reikėjo mokėti už įėjimą į vidų, kur gudriai varžovai šaukė, pardavinėjo visokius daiktus — daugiausia trafaretą — senus indus, baldagalius ir t. t. Dalinio lapelius, agituojami prieš rasinę diskriminaciją.

Šioje vietoje yra eilė namų, kurie iš lauko pusės nesiskiria nuo kitų Chicagos pastatų, bet jų mažai kiemai užpakaly arba iš šonų, labai patrauklūs savo europine išvaizda. Vienur kitur yra "patio", pažymėta kokiu nors ornamentu ar abažuru studijų angos. Gėlių lysvės, raudonų plytų apskriti takeliai, žolės lopelis, suotelis ar staliukas po lietsargiu. Daug drėgmės ir vėsu. Viskas primena Paryžiaus Montmartre bohemiškus kampelius bei jų kultūrą. Šalia įspūdingų studijų iš gatvės pusės šiuokšlina palangė — rūsūs be durų, be langų. Šiame rūsyje "magnetiniai" dažais jaunais dailininkas purkščia kolažo dirbinius, klijuoja popierius, pasagas, butelių

Dail. Vytautas Kasiulis

"Atelje"

kamščius, pagalius ir kuria ką nors savotiško. Rūsūs tamsus, drėgnas ir dvokia rūsio purvas ir dažai. Šalia apdegusio namo kitos studijos, kurių vienoje barzdotas jaunas apygirtis vyras žiūrovams aiškina meno dalykus. Visos duryr ir kiemai buvo atdaryti lankytojams, kurių minios visomis gatvėmis, kaip Lietuvoje atliauduose, judėjo.

Reklama daug reikiška, bet publika, kuri ten vyko, buvo apvilti, nes tos apylinkės dailininkai jai iškišo trafaretą: pavelskai be rėmų, visokis pigenis menas rodomas. Buvo net "retų" peleninių, suaižėjusių kamščius, pagalius ir kuria ką nors savotiško. Rūsūs tamsus, drėgnas ir dvokia rūsio purvas ir dažai. Šalia apdegusio namo kitos studijos, kurių vienoje barzdotas jaunas apygirtis vyras žiūrovams aiškina meno dalykus. Visos duryr ir kiemai buvo atdaryti lankytojams, kurių minios visomis gatvėmis, kaip Lietuvoje atliauduose, judėjo.

Senamiesčio trikampis darosi populiarus, nes čia rasi visokių tautybių menininkų, bytnikų ir bendrai inteligentų, kurie čia gyvena, laiko knygynėlių ar šiaip kokią krautuvelę.

KLING'S KEEN EDGE SERVICE CO.

SOUTHSHORE REPAIRING SHARPENING HAND AND POWER MOWERS HUGE STOCK OF REPAIR PARTS JACOBSEN SALES & SERVICE All Makes and Types 10222 S. Western — BE 3-6853

PIRKITE JAV TAUPYMO BONUS

VACLOVO BIRŽIŠKOS KNYGOS

"Naujienose" galima gauti šias prof. Vaclovo Biržiškos liuanistines knygas:

1. Senųjų lietuviškų knygų istorija, I dalis, 208 pusl. \$2.00
kietais viršeliais \$3.00
2. Senųjų lietuviškų knygų istorija, II dalis, 226 pusl. \$2.00
kietais viršeliais \$3.00
3. Aleksandrynas, senųjų lietuvių rašytojų, rašiusių prieš 1865 m., biografijos, bibliografijos ir bibliografijos, I tomas, 431 pusl., kieti viršeliai \$7.50
4. Praeities pabiro, rinkinys straipsnių iš Lietuvos praeties, 352 pusl., kieti viršeliai \$6.50

Čia suminėtas knygas pasiūsiu paštu, jei nurodysite pinigų sumas čekiu ar Money Orderiu pasiūsiu tokiu adresu:

"NAUJINIENOS", 1739 So. HALSTED STREET
CHICAGO 8, ILLINOIS, USA.

NELAUKITE - RYTOJ GALI BŪTI PERVELU!

Jei norite užsitikrinti nuo ugnies namus, baldus, automobilius, ar šiaip ką apdrausti, reikalaukite agento, arba brokerio, kad jis parūpintų jums polisą per mūsų kompaniją. Nelaimi išitikus, neturesite jokių nemalonumų.

"Mes esame pirmaklasiai nariai Chicago Board of Underwriters"

O'MALLEY & McKAY, Inc.

222 WEST ADAMS STREET KAMBARYS 1043
Telefonas: Central 6-5206

Generaliniai Agentai šių Kompanijų:
COLUMBIA INSURANCE COMPANY
PEARL ASSURANCE COMPANY
LUMBERMEN'S INSURANCE COMPANY
MASSACHUSETTS FIRE & MARINE INSURANCE CO.
MICHIGAN FIRE & MARINE INSURANCE COMPANY
AMERICAN AUTOMOBILE INSURANCE CO.
MASSACHUSETTS BONDING & INSURANCE CO.

4 — NAUJINIENOS, CHICAGO 8, ILL. — SATURDAY, JUNE 16, 1962

SPAUDOJE BESIDAIRANT

Slidūs prisiminimai.

Dabar lietuvių ateivių spaudoje daug rašoma įvairių atsiminimų iš praeties. — Kaip kurie tie prisiminimai siekiamu tikslu nustelbia tiesą.

"T. Žiburių" Nr. 29 gegužės 17 d. kun. St. Yla prisiminė buv. Vytauto D. universiteto ilgametį prof. Vinčą Čepinską (1871 V 3-1940 VII 22)

Vincas Čepinkas buvo ne tik mokytojas, pedagogas, bet ir visuomenininkas, našus savo veikimui Lietuvos socialdemokratijos narys, mąstytojas, kuręs savas pažiūras tikėjimo klausimais. Jis aukštai buvo iškilęs mokslo srityje, tačiau pastebėjo, kad mokslo dar visų problemų nėra išsprędęs ir todėl jis ir religijos nevertino ir ją, kaip ir meną, dėjo greta mokslo. Jis iš seno taip buvo nusiteikęs. Kun. St. Yla rašo, kad menamai 1929 m. V. Čepinkas gegužės mėn. nuvyko į Zarasus ir po mišnių, sutikęs vietos kunigą šventoriuje, pasiprašęs išpažinties. Kunigas atpažino, kad tai būtų jo profesorius Vincas Čepinkas, bet nenorėdamas savęs išduoti, kad jį pažįstas, prabilo lyg į vietos žmogų, kad dabar kunigas skubąs į mokyklą, tai neturisi laiko. Tačiau V. Čepinkas menamai į tai atsiliepė:

— Bet, kunige, aš nuo pirmosios komunistų nesu buvęs. Pagaliau kunigas sutiko ir abudu nuėjo į bažnyčią. — vienas į klausyklą, kitas prie klausyklos. V. Čepinkis atėjęs prie klausyklos dar net ir rytojaus dieną, nes buvo ką tai pamiršęs...

Kas pažino V. Čepinską, jį pažino kaip atvirą žmogų. Jei kas panašaus būtų buvęs, jis tikrai savo artymiems būtų pasisakęs. Deja, jis niekam apie tai nėra pasakojęs. Ir nesuprantama, kodėl V. Čepinkis turėjo vykti net į Zarasus, kad išpažintų atlikti? Negi jis slapstėsi, Kaune nenorėjo eiti išpažintis, kad jo niekas nepastebėtų. Be to, kun. Yla nepasako nei to kunigo pavardės, kurio pasiprašė išpažintis.

Ir štai dar daugiau: "Prof. Čepinkis pagyveno dar 9 metus ir, miręs pirmame bolševikmetyje, buvo palaidotas bažnytiškai Kauno kapinėse, kuriose laidojant vieną profesūros narį jis buvo kartą kalbėjęs išreikšdamas ir savo kredo dėl pomirtinio gyvenimo". O faktiškai prof. Vincas Čepinkis buvo palaidotas ne "bažnytiškai", bet jo palaikai kremuoti Medicinos rūmuose Kaune. Jo palaikų pelenų urna ten pat palikta saugoti.

Ar dabar ta urna ten tebėra, ar Lietuvos okupantai jos neišmetė, kas žino? Jei ir paklausai, gal ir neatsakys. Nors ir okupuotoje Lietuvoje, bet prof. V. Čepinkis nėra pamirštas. Vilniuje mokslo akademijoje buvo jis atitinkamai paminėtas.

Suprantama, katalikų bažnyčiai nori V. Čepinskį pasisavinti juo labiau, kad jis rašė

katalikų mokslo spaudoje Židinyje. Logos ir Kosmose. Tai tik įrodo, kad Vincas Čepinkas būta didelio toleranto.

O kad tokiu jisai buvo gal St. Yla nemėgins nuneigti. V. Čepinkis buvo St. seimo socialdemokratų frakcijos narys. Jis tada garsėjo savo pasakytomis kalbomis ir garsėjo kaip vienas iš gerų švento rašto žinovų. 1926 m. jis buvo paskirtas švietimo ministru. Ir kai fais metais lapkričio 21 d. laikraščių "Tautos valios" ir "Ryto" buvo sukvietas liaudies namuose ateitininkų ir tautininkų studentų mitingas ir kai po to mitingo jie išėjo demonstruoti gatve, tai, eidami Daukanto gatve, šaukte šaukė. "Duokite mums Čepinskį, Požėlę".... Taip, tada katalikiškų politinių organizacijų V. Čepinkis buvo labai nekenciamas asmenybė. V. Čepinkis buvo nuolatinis žurnalo "Kultūros" ir kitos socialdemokratų spaudos bendradarbis.

Fordų dertis

Dabar spaudoje užtinkami mintiniai įvairius fondus. Laiškas pradėjo garsintis dar vienas tokiu keistu pasivadinimu — "Lietuviškos širdies fondas". Šis "fondas" neturėsiausių narių nei valdybos, o būsiąs vieno asmens reikalas-Joe Bachunas, kuris pasisako neatstovaujantis jokios politinės ar ideologinės organizacijos. Visą darbą imąs "ant savęs ir už viską pats asmeniškai atsakąs".

O to širdies fondo tikslas? Matykite, Adelaideje, Australijoje išsikūrę lietuviai stato "Lietuvių namus". Ten geri lietuviai savo kišene nėra pajėgūs būti gerais patriotais, tai anasai — "širdies fondas" imasi jiems padėti...

Linksmia gyventi mūsų lietuvių ateivių tarpe.

Blaivesnė mintis

O štai tarp visų tų "linksmių" "Dirvos" Nr. 57-4 Dr. A. Bartkus šiaip blavai prabilo:

"Šiandien, tačiau, mes turime daug geresnes sąlygas, negu jas turėjo Lietuvos Nepriklausomybės kovotojai prieš Pirmąjį Pasaulinį karą. Mes galime laisvai savo nuomonę reikšti per spaudą, susirinkimus ir t. t. Ar nebūtų laikas rimtai apsidairyti ir paieškoti kas mus riša, o nesiskiria. Nejaugi tiesų mums reikia 4-5 srovelių atstovauti "dešimiam sparnui", beveik tiek pat "kairiajam" ir nedaug mažiau "viduriniam". Kas sudaro V. R. straipsnyje minimus sambūrius, be mūsų čia išvardintų pagrindinių srovių? Jeigu tokių išties yra, ar jie, praplatinant tų trijų pagrindinių srovių ideologijas, negalėtų sustipri? To tikrai šiandien atsiektume, jei kiekvienas pradėtume nuo savęs savo sroveles, nuoširdžiai ieškodami kelių ir atkakliai verždamiesi į platesnę srovę, visados atsimindami ieškoti kas mus riša, o ne skiria. Visi tariami skirtumai sutirps kaip rytmečio rasa saulei patekėjus, jei to sieksi-

me vardan Lietuvos išlaisvinimo kovos sustiprinimo, nepaisydami asmeninių potroskių".

Tada ir spauda:

"Jeigu dabartinis partijų skaičius praretėtų, lengviau galėtų susijungti ir periodinė spauda. Praskleidus siauras ideologines uždangas, nagrinėjant visiems lietuviams rūpimus klausimus ir nesileidžiant į asmenišką peštyne per laikraščių ar jo užkulisiuose, pasitarnautume daug daugiau nei tik lietuviškai spaudai, bet ir jos skaitytojams."

Ir tai rašo senos kartos tautininkas jau Lietuvoje jų gretoje dirbęs.

Taigi, vieton besirūpinus mūsų politinių veiksnių reformavimu ar nevertėtų darbas pradėti nuo apačios ir pirma apačioje su artimais kaimynais susiprastus, su jais suartėti. Tada savaime iš tų dabar bereikalingų ir bevaisių ginčų daug kas išnyks, bus mažiau trinties, atsiras sveikesnė kritika ne asmens užgaidų padikuota, bet gyvenimiška praktiška, ir tai visa eis bendrai politinių veiksnių naudai. O kultūrininkai tuomet neabejotinai daug laimės.

J. Vilks.

Taupykite per paštu. **APMOKAME VISAS PAŠTU IŠLAIDAS** FIRST FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

Auk ir gaudau aukštesnius dividendus mūsų 49-toje Valstybėje — Aliaskoje. Visos santaupos apdraustos. **4,75% pridama kiekvieną pusmetį.** Kiekviena sąskaita iki \$10,000 yra apdrausta. Mes esame narys F.S.L.I.C. fondo. Pinigus atsiuntusiems iki mėn. 10-to, procentai mokami nuo mėn. 1-os dienos.

FIRST FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION ANCHORAGE, ALASKA

First Federal Savings & Loan Assn., 125 5th Avenue, Anchorage, Alaska

Funds enclosed \$..... Please send additional information NAME _____ ADDRESS _____ CITY _____ ZONE _____ STATE _____ Dept. AFN

"NAUJINIENAS" SKAITO VISŲ SROVIŲ ŽMONES: DARBININKAI, BIZNIERIAI, PROFESIONALAI, DVASININKAI, VALSITYBININKAI, MOKSLININKAI JIE ŽINO, KAD "NAUJINIENAS" PADUODA TEISINGIAUSIAS ZINIAS IR GERIAUSIAS RASTUS

PASIMATYKIT SU STANLEY LITVINU

APIE SAVO NAMO INSULIACIJOS PROBLEMAS. Dabar yra laikas tinkamai įrengti savo namą vasarai ir žiemai.

Mes turime išdirbtą reputaciją pilno pasirinkimo A-1 rūšies stako lentų ir namams medžiagų.

CARR-MOODY LUMBER COMPANY
3039 SO. HALSTED STREET — Tel.: VICTORY 2-1272
STANLEY LITVINAS, Mgr. — LIETUVIAI SALESMONAI

NAUMĖ LIŪNAITĖ

MIELI LIETUVIAI! Mes, trys Lietuvos dukros — aš, Naumė ir mano draugės Augė ir Skardė — senai ir ilgai gyvenę, bet nepasėję, buvę išvietintos, ilgai ir plačiai klajoję, pastangomis Nado Rasteno, pasiekėme lietuviškąją Čikagą ir viešime "Naujienose".

Mes norime atvykti į Jūsų namučius ir papasakoti jums savo žiurpuolingus pergyvenimus senovės tremtyje. Iš mūsų sužinosite apie taisyklas esantį Bangpūčio dvarą Baltijos dugne, malonią Ravinę, geruosius Ardenus, mūsų gimtinę — Zvyrinę, tų laikų Lietuvą ir didingą "Trijų Rožių šventės" apeigas.

Mūsų kelionė į Jūsų namučius, buvusi \$5.00, dabar tik \$3.00. Prisiųskite mums atvykti ir viešėti pas jus.

Iki mielo pasimatymo,

NAUMĖ LIŪNAITĖ

5 — NAUJINIENOS, CHICAGO 8, ILL. — SATURDAY, JUNE 16, 1962

BIRŽELIO MĖNESIO IŠPARDAVIMAS PAS BUDRIKĄ.

PIRSITE DAUG PIGIAU KAIP KITUR: BALDUS, PARLOR SETUS, MIEGAMOJO KAMBARIO SETUS, TELEVIZIJAS, REFRIGERATORIUS, KARPETUS, VIRTUVĖS SETUS, PEČIUS, SKALBIMO MASINAS, MATRACUS, STALIUKUS, LEMPAS, LAGAMINUS.

AUKSINIUS DAIKTUS

Laikrodėlius, deimantus, gintarą, rašomas masinėles, Lietuviškas plokšteles.

BUDRIK FURNITURE

3241 S. Halsted St.
Telefonas
CALumet 5-7237

Atdara pirmad. ir ketvirtad. iki 9 val. vakaro. Sekmadieniais 11—5.

Budriko radijo programos sekmadieniais iš stoties WHFC, 1450 kil. nuo 2 iki 2:30 val. po pietų.